

	Konwencji		Układu	
Unia Południowo-Afrykańska	dnia 1 marca	1947 r.	dnia 30 listopada	1945 r.
Wielka Brytania	dnia 1 marca	1947 r.	dnia 31 maja	1945 r.
Hiszpania	dnia 5 marca	1947 r.	dnia 30 lipca	1945 r.
Nowa Zelandia	dnia 7 marca	1947 r.	dnia 19 kwietnia	1945 r.
Chile	dnia 11 marca	1947 r.		
Egipt	dnia 13 marca	1947 r.	dnia 13 marca	1947 r.
Grecja	dnia 13 marca	1947 r.	dnia 21 września	1945 r.
Jordania	dnia 18 marca	1947 r.	dnia 18 marca	1947 r.
Islandia	dnia 21 marca	1947 r.	dnia 21 marca	1947 r.
Francja	dnia 25 marca	1947 r.	dnia 24 czerwca	1948 r.
Holandia	dnia 26 marca	1947 r.	dnia 12 stycznia	1945 r.
Afganistan	dnia 4 kwietnia	1947 r.	dnia 17 maja	1945 r.
Boliwia	dnia 4 kwietnia	1947 r.	dnia 4 kwietnia	1947 r.
Syjam	dnia 4 kwietnia	1947 r.	dnia 6 marca	1947 r.
Belgia	dnia 5 maja	1947 r.	dnia 19 lipca	1945 r.
Norwegia	dnia 5 maja	1947 r.	dnia 30 stycznia	1945 r.
Irak	dnia 2 czerwca	1947 r.	dnia 15 czerwca	1945 r.
Salwador	dnia 11 czerwca	1947 r.	dnia 1 czerwca	1945 r.
Kolumbia	dnia 31 października	1947 r.		
Włochy	dnia 31 października	1947 r.		
Pakistan	dnia 6 listopada	1947 r.	dnia 15 sierpnia	1947 r.
Haiti	dnia 25 marca	1948 r.		
Luksemburg	dnia 28 kwietnia	1948 r.	dnia 28 kwietnia	1948 r.
Cejlon	dnia 1 czerwca	1948 r.	dnia 31 maja	1945 r.
Burma	dnia 8 lipca	1948 r.		
Austria	dnia 27 sierpnia	1948 r.	dnia 10 grudnia	1958 r.
Finlandia	dnia 30 marca	1949 r.	dnia 9 kwietnia	1957 r.
Kuba	dnia 11 maja	1949 r.	dnia 20 czerwca	1947 r.
Izrael	dnia 24 maja	1949 r.	dnia 16 czerwca	1954 r.
Liban	dnia 19 września	1949 r.		
Syria	dnia 21 grudnia	1949 r.		
Iran	dnia 19 kwietnia	1950 r.	dnia 19 kwietnia	1950 r.
Indonezja	dnia 27 kwietnia	1950 r.		
Libia	dnia 29 stycznia	1953 r.		
Honduras	dnia 7 maja	1953 r.	dnia 13 listopada	1945 r.
Japonia	dnia 8 września	1953 r.	dnia 20 października	1953 r.
Urugwaj	dnia 14 stycznia	1954 r.		
Ekwador	dnia 20 sierpnia	1954 r.		
Republika Wietnamu	dnia 19 października	1954 r.		
Laos	dnia 13 czerwca	1955 r.		
Niemiecka Republika Federalna	dnia 9 maja	1956 r.	dnia 8 czerwca	1956 r.
Ghana	dnia 9 maja	1957 r.		
Tunis	dnia 18 listopada	1957 r.		
Costa Rica	dnia 1 maja	1958 r.	dnia 1 maja	1958 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1959 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. a) oraz art. 30 ust. 6 prawa celnego (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej (Dz. U. z 1956 r. Nr 26, poz. 121, Nr 37, poz. 166 i z 1957 r. Nr 30, poz. 129 oraz Nr 43, poz. 200) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Towary przywożone przez wykonawców narodowych planów gospodarczych obrotu towarowego z zagranicą, zgłoszone przez nich do odprawy celnej i odprawione przez urząd celny bez zastrzeżeń, są wolne od cła.”

2) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wymagane jest pozwolenie Ministra Handlu Zagranicznego na przywóz:

- 1) towarów przeznaczonych dla odbiorców nie będących osobami fizycznymi,
- 2) towarów wolnych od cła, których ilość i inne okoliczności wskazują, że nie są przeznaczone do osobistego użytku odbiorcy lub jego rodziny.

3. Minister Handlu Zagranicznego może upoważnić podległe organy celne do udzielania na warunkach przez niego ustalonych pozwoleń wymienionych w ust. 2.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz